

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 15741

гр. София, 29.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ

като разгледа докладваното от РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ Гражданско дело № 20231110159932 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на ГЛАВА XIII ГПК (Спорна съдебна администрация)

Производството е образувано по искова молба с вх. № 309511/01.11.2023 г., подадена от К. Й. К., ЕГН *****, чрез процесуален представител адв. О. Ч. Й., със съдебен адрес: гр. С---; тел: ---; email: jordan_dobrev@abv.bg срещу Е. С. Т., ЕГН *****, с адрес за призоваване и връчване на книжа: град София, Столична община, кв. „М--“, тел. --, с която е предявен **осъдителен иск с правна квалификация чл. 57, ал. 1 СК във вр. чл. 31, ап. 2 ЗС** за сумата от 5 100.00 лв. (пет хиляди и сто лева) - обезщетение за ползване на 1/2 идеална част от съсобствен недвижим имот, представляващ АПАРТАМЕНТ №15 със застроена площ от 62,64 кв. метра, в едно с ИЗБЕНО ПОМЕЩЕНИЕ №10 с полезна площ 3,22 кв. метра, находящи се на адрес, град София, Столична община, ж.к. „Х-“, за периода от 19.05.2022 г. до 01.11.2023 г., ведно със законната лихва, считано от 01.11.2022 г. до окончателното плащане на сумата.

В исковата молба (ИМ) са изложени обстоятелства, че ищецът и ответницата са бивши съпрузи, като бракът им е прекратен с влязло в сила Решение № III -117-268 от 07.07.2015 г., постановено по гр. дело №10025/2015 г. по описа на СРС, 117-ти състав, с което е одобрена постигнатата между страните по бракоразводното дело спогодба и е прекратен брака между тях.

Твърди се, че по време на брака страните са придобили в режим на СИО следния недвижим имот: находящ се в град София, Столична община, ж.к. „Х-“, представляващ АПАРТАМЕНТ №15 със застроена площ от 62,64 кв. метра, в едно с ИЗБЕНО ПОМЕЩЕНИЕ №10 с полезна площ 3,22 кв. метра, както и 0,8283% идеални части от общите части на сградата и от правото на

строеж върху терена, който имот представлява самостоятелен обект в сграда с идентификатор -, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-4/09.03.2016 г. на Изпълнителния директор на АГКК, при съсед: на същия етаж - обекти с идентификатори -- и -, под обекта - -, над обекта - обект с идентификатор --

Сочи, че съгласно Решение № III -117-268 от 07.072015 г. на СРС, с което е одобрена постигнатата спогодба описания по-горе недвижим имот, е предоставен след брака за ползване на ответницата в настоящото производство - Е. С. Т., ЕГН *****. С предоставяне цялото жилище за ползване на ответницата се ограничават правата на другия съсобственик, което е форма на лично ползване по смисъла на чл. 31, ал. 2 от ЗС.

Излага доводи, че след развода ищецът се е изнесъл от жилището и няма достъп до него. По силата на бракоразводното решение, с което е одобрено сключеното между страните споразумение, на ответницата е предоставено ползването на процесния имот, който е бил по време на брака семейно жилище и който след прекратяване на брака е останал съсобствен между бившите съпрузи при равни дялове.

Излага правни доводи, че когато съсобственият на страните имот е бил семейно жилище, което с прекратяване на брака е предоставено на единия от бившите съпрузи за ползване, законодателят, изхождайки от принципа за възмездност в гражданските правоотношения /когато не е уговорено друго/, е предвидил възникване на наемно правоотношение. Страните при постановяване на бракоразводното решение не са уговорили изрично безвъзмездност на ползването на процесния апартамент, ето защо ползващият жилището бивш съпруг дължи наем на неползващия го. Затова след влизане в сила на решението, с което Е. С. Т., ЕГН ***** е получила ползването на целия жилищен имот, притежаван в съсобственост с К. Й. К., ЕГН *****, тя му дължи обезщетение за ползването на неговата идеална част от общата вещ в размер на средномесечния пазарен наем, считано от датата на влизане в сила на решението, като не е нужно да е ползвала фактически вещта, нито ползването да е било за лични нужди, както и да ѝ е отправяна покана по смисъла на чл. 31, ал. 1 от ЗС. Без значение е дали ответницата реално се е възползвала от предоставените ѝ права ЗС /в този смисъл - Решение № 133/04.07.2013 г. по гр. д. М 535/2012 г. на ВКС, IVГО/.

На това основание предявява настоящият иск. Твърди, че за периода от 19.05.2019 г. до 18.05.2022 г., ищецът е претендирал обезщетение за ползване на 1/2 идеална част от съсобствения недвижим имот, ведно със законната лихва, считано от 19.05.2022 г. до окончателното плащане на сумата, във връзка с което е образувано гражданско дело №25943/2022 г. по описа на 32-ри състав на СРС. Към настоящия момент решението на първоинстанционния съд се обжалва пред СГС, като е образувано ВГД №20231100507156/2023 по описа на СГС.

С настоящата искова молба ищецът претендира обезщетение по 300

лева месечно или общо 5 100,00 лв. (пет хиляди и сто лева), обезщетение за ползване на 1/2 идеална част от съсобствения недвижим имот, за периода от 19.05.2022 г. до 01.11.2023 г. /датата на завеждане на исковата молба в деловодството на СРС/, ведно със законната лихва, считано от 01.11.2023 г. до окончателното плащане на сумата.

На основание чл. 57, ал. 1 СК вр. чл. 31, ал. 2 ЗС, моли съда да осъди ответницата Е. С. Т., ЕГН *****, да заплати на ищеца сума в размер на: 5 100,00 лв. (пет хиляди и сто лева), лв. - обезщетение за ползване на 1/2 идеална част от съсобствен недвижим имот, представляващ АПАРТАМЕНТ №15 със застроена площ от 62,64 кв. метра, в едно с ИЗБЕНО ПОМЕЩЕНИЕ №10 с полезна площ 3,22 кв. метра, находящи се на адрес, град София, Столична община, ж.к. «Х-», за периода от 19.05.2022 г. до 01.11.2023 г., ведно със законната лихва, считано от 19.05.2022 г. до окончателното плащане.

Претендира разноски. Прави искане за постановяване на неприсъствено решение. Моли делото да се гледа в отсъствие на ищеца. Посочва банкова сметка на която може ответницата да плати сумата: Б-- АД, IBAN: --, BIC: IORTBGSF, Титуляр: К. Й. К.

Като писмени доказателства и доказателствени средства представя следните документи: 1. Договор от 21.03.2991 г. за продажба на държавен недвижим имот от военно-жилищния фонд по реда на Наредбата за държавните имоти; 2. Влязло в сила Решение № III -117-268 от 07.072015 г. постановено по гр. дело №10 025/2015 г. по описа на СРС, 117-ти състав, с което е одобрена постигнатата между страните по бракоразводното дело спогодба и е прекратен брака между тях; 3. Удостоверение за данъчна оценка с изх. №7219005930/30.07.2021 г. СО за АПАРТАМЕНТ №15 със застроена площ от 62,64 кв. метра, в едно с ИЗБЕНО ПОМЕЩЕНИЕ №10 с полезна площ 3,22 кв. метра; 4. Схема №15-751328-18.082020 г. на самостоятелен обект в сграда, издадена от АГКК; 5. Обявление изх. рег. №7311/2023 г. постановено по изпълнително дело №588/2023 г. по описа на Росица Апостолова, ЧСИ с рег. №848, с район на действие СГС за провеждане на публична продажба на недвижим имот, представляващ АПАРТАМЕНТ №15 със застроена площ от 62,64 кв. метра, в едно с ИЗБЕНО ПОМЕЩЕНИЕ №10 с полезна площ 3,22 кв. метра, находящи се на адрес, град София, Столична община, ж.к. „Хаджи Димитър“, бл. №102, вх. А, ет. 5.

Моли, в случай, че ответникът оспори искът да се допусне и съдебно-оценителна експертиза от вещо лице - оценител на недвижими имоти, с която след като вещото лице се запознае с материалите по делото и извърши оглед на имота, да даде отговор на следните задачи:

1. Какъв е размера на дължимият наем от ответницата за периода от 19.05.2022 г. до 01.11.2023 г. (по месеци за целия имот и за 1/2 от него) за апартамент и избено помещение с площ и положение, като тези описани в Договор от 21.03.2991 г. за продажба на държавен недвижим имот от военно-жилищния фонд по реда на Наредбата за държавните имоти, като при изготвяне на заключението вещото лице да вземе предвид средните пазарни наемни цени за периода на жилища от такъв характер в района, местоположението, разпределението и изложението на жилището, както и степента и вида на обзавеждане на същото.

В срока по чл.131 ГПК, ответникът отказва не изпраща отговор. С допълнително писмо с вх. № 15202/17.01.2024 г. изпращам писма към

отговора, в което се съдържат два броя решения на СРС – Решение 9997/12.06.2023 г. по гр. д. № 50322/2021 г. и 4152/20.03.2023 г. по гр.д. № 25943/2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като взе предвид материалите по делото, установи следното от фактическа и правна старана:

По представителната власт

Ищецът се представлява от адв. О. Й., което пълномощно важи за всички инстанции, (л.9 от делото).

Ответникът на този етап не се представлява.

По държавната такса

Цената на иска е 5 100 лева, поради което на основание чл.1 ТДТССГПК, държавната такса е в размер на 204.00 лева, която сума е внесена съгласно платежно нареждане от 31.10.2023 г. (л.2 от делото).

По редовността на ИМ

На този етап, съдът приема, че исковата молба е нередовна. Има противоречие между обстоятелствена част и петитум.

Производството по реда на чл. 57, ал. 2 СК е по спорна съдебна администрация, но искът не е осъдителен за заплащане на наемна цена, а съдът следва да се ограничи единствено до определяне на същата (**Решение № 149 от 1.11.2023 г. на ВКС по к. гр. д. № 638/2023 г.**).

В исковата молба, в обстоятелствената част се съдържат твърдения (стр. 2 от ИМ – *„за заплащане на обезщетение за времето, през което ответницата е лишила собственика от ползването на имота и за определяне размера на дължимия месечен наем“*), които водят до извод за предявен именно иск едновременно за определяне на наемна цена на основание чл. 57, ал. 2 СК и за осъждане на ответника да заплати наемната цена, която представлява обезщетение за ползване на имота (чл.31 ЗС или чл.59 ЗЗД).

Същевременно е налице противоречие с формирания от ищеца петитум на исковата молба. Иска се осъждане на ответницата да заплаща наемна цена от за периода от 19.05.2022 г. до 01.11.2023 г. в частта за предоставяне на семейното жилище, за отминал период.

Противоречието между обстоятелствената част на исковата молба, в която се твърди и се излагат доводи в насока, че съдът следва да определи размер на месечната наемна цена за ползването на жилището от една страна и формирания петитум, с която се претендира осъждането на ответницата да заплаща наемна цена, не е отстранено от ищеца, а съдът следи служебно за това.

Ето защо исковата молба следва да се остави без движение, като се дадат указания на ищеца за отстраняване на нередовностите по исковата молба, а именно да се отстрани противоречието между обстоятелствената

част и петитума на същата, като се уточни – определяне на наемна цена за ползуването на жилището ли се претендира или осъждане за заплащане на наемна цена. Следва да се уточни от ищеца и каква сума се претендира за минал период, като основанието за тази претенция не е това по разпоредбата на чл. 57, ал. 2 СК, а е на принципа на неоснователното обогатяване (чл.59 ЗЗД, а за бъде период 31 ЗС), но при всички случаи това следва да бъде посочено от ищеца, доколкото в този случай се касае за отделен, осъдителен иск, с друго правно основание.

Предварителни въпроси

Тъй като е предявен осъдителен иск, съдът служебно следва да прикани страните да уредят спора доброволно – чрез съдебна спогодба, медиация или друг алтернативен способ за доброволно решаване на спора или един от способите по ГПК – признаване на иска, признаване на факти, неприсъствено решение и др., като им укаже, че доброволното и извънсъдебно уреждане на отношенията е най - взаимноизгодният за тях начин за разрешаване на спора, както и че в открито съдебно заседание може да се сключи съдебна спогодба с изпълнителна сила и изчистване на спорните предмети, обстоятелства в претендираните суми. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, т.е. същата се определя върху 2 % от пазарната цена. Разноските по производството и по спогодбата остават върху страните, както са ги направили, ако друго не е уговорено.

С оглед принципа за процесуална икономия (чл.13 ГПК) съдът следва да прикани страните да използват Единния портал за електронно правосъдие (ЕПЕП) и електронна поща за призоваване и размяна на книжа с оглед разпоредбите чл.44 ГПК и ЗЕДЕУУ и да се укаже на страните и техните процесуални представители, че при избор за призоваване и размяна на книжа по електронната поща се прилагат разпоредбите на чл.8 ЗЕДЕУУ, чл.41а ГПК, като удостоверяването на получаване от страните се извършва задължително с потвърждение от страните, че съобщението е получено (чл.44, ал.3, т.3 ГПК).

С оглед разпоредбата на чл.102з, ал.3 ГПК съдът следва да укаже на страните и техните процесуални представители, че ако изпращат до съда книжа, които следва да бъдат разменени до другите участници по делото, които не са заявили, че желаят да получат електронни изявление от съда и не са задължени да получават такива, следва да заплатят предварително такса на брой страници, определена с тарифата по чл.73, ал.3 ГПК, а именно 0,10 лева за всяка страница, а ако фотокопието е повече от 50 страници – за всяка следваща по 0.07 лева, на основание чл.23 ТДТССГПК.

Воден от горното, СЪДЪТ

РАЗПОРЕДИ:

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ искова молба с вх. № 309511/01.11.2023

г., на основание чл.129, ал.4 вр. ал.2 вр. чл.127, ал.1, т.4-5 ГПК, като нередовна, като **УКАЗВА** на ищеца, в едноседмичен срок, считано от получаване на настоящото разпореждане да отстрани следните нередовности, както и в същия срок да представи доказателства за това и препис за противната страна, както следва:

1. да се отстрани противоречието между обстоятелствената част и петитума на същата, като се уточни – определяне на наемна цена за ползуването на жилището ли се претендира или осъждане за заплащане на наемна цена.
2. каква сума се претендира за кой минал период, като основанийето за тази претенция не е това по разпоредбата на чл. 57, ал. 2 СК, а е на принципа на неоснователното обогатяване (чл.59 ЗЗД, а за бъдещ период – чл. 31 ЗС), но при всички случаи това следва да бъде посочено от ищеца, доколкото в този случай се касае за отделен, осъдителен иск, с друго правно основание.

КАТО ПРИ НЕИЗПЪЛНЕНИЕ на указанията в срок, съдът ще върне исковата молба, на основание чл.129, ал.3 ГПК.

ПРИКАНВА, на основание чл.145, ал.3 ГПК страните да уредят спора доброволно – чрез съдебна спогодба, медиация или друг алтернативен способ за доброволно решаване на спора, като им **УКАЗВА**, че доброволното и извънсъдебно уреждане на отношенията е най-взаимноизгодният за тях начин за разрешаване на спора. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. Разноските по производството и по спогодбата остават върху страните, както са ги направили, ако друго не е уговорено.

УКАЗВА на страните, че ако желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите, който може да бъде видян на електронен адрес: <http://www.justice.government.bg>. Медиацията е платена услуга. Към Софийски районен съд работи Програма „Спогодби”, която предлага безплатно провеждане на процедура по медиация, от която страните също могат да се възползват. Повече информация за Програма „Спогодби” можете да получите всеки работен ден от 9:00 до 17:00 часа от М---- на тел. 02/8955423 или на ел. адрес: spogodbi@src.justice.bg, както и в Центъра за спогодби и медиация на адрес: гр. С бул. „Цар Борис III ” № 54, ст. 204.

УКАЗВА на страните, че:

съгл. чл. 40 от ГПК (1) Страната, която живее или замине за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма полномошник по делото в Република България. Същото задължение имат законният представител, попечителят и полномошникът на страната.

(2) Когато лицата по ал. 1 не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. За тези последици те трябва да бъдат предупредени от съда при връчване на първото съобщение.

Чл. 41. (1) (Доп. – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) Страната,

която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. Такова задължение има страната и когато тя е посочила електронен адрес за връчване. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) При неизпълнение на задължението по ал. 1, както и когато страната е посочила електронен адрес за връчване, но го е променила, без да уведоми съда, или е посочила неверен или несъществуващ адрес, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. За тези последици страната трябва да бъде предупредена от съда при връчване на първото съобщение.

Чл. 41а. (Нов – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) (1) Когато връчването се извършва по [чл. 38, ал. 2](#), съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книжката, се смята за връчено в деня на изтеглянето му от адресата. В случай че съобщението не бъде изтеглено в 7-дневен срок от неговото изпращане, то се смята за връчено в първия ден след изтичането на срока за изтегляне.

(2) Когато връчването се извършва по [чл. 38, ал. 3](#) и [6](#), съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книжката, се смята за връчено в деня, в който адресатът е потвърдил получаването му. В случай че получаването не е потвърдено в 7-дневен срок от неговото изпращане, съобщението се връчва по обичая ред.

Чл. 50. (1) Мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес.

(2) Ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

(3) Връчването на търговци и на юридически лица става в канцелариите им и може да се извърши на всеки служител или работник, който е съгласен да ги приеме. При удостоверяване на връчването връчителят посочва имената и длъжността на получателя.

(4) Когато връчителят не намери достъп до канцеларията или не намери някой, който е съгласен да получи съобщението, той заплева уведомление по [чл. 47, ал. 1](#). Второ уведомление не се заплева.

(5) (Нова – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) Връчването на кредитни и финансови институции, включително тези, извършващи събиране на вземания срещу потребители, на застрахователни и презастрахователни дружества и на търговци, които извършват доставка на енергия, газ или предоставяне на пощенски, електронни съобщителни или водоснабдителни и канализационни услуги, на нотариуси и частни съдебни изпълнители се извършва само по реда на [чл. 38, ал. 2](#) на посочен от тях електронен адрес.

ПРИКАНВА страните и техните процесуални представители, че с оглед принципа за процесуална икономия, да поискат достъп до настоящото дело в Единния портал за електронно правосъдие (ЕПЕП), както да представят изрично волеизявление за искане за призоваване и размяна на книжа по електронен път чрез ЕПЕП и електронна поща (e-mail, книжката и самото писмо следва да бъдат подписани с КЕП).

УКАЗВА на страните и техните процесуални представители, че при избор за призоваване и размяна на книжа по електронната поща се прилагат разпоредбите на чл.8 ЗЕДЕУУ, чл.41а ГПК, като удостоверяването на получаване от страните се извършва задължително с потвърждение от

страните, че съобщението е получено (чл.44, ал.3, т.3 ГПК).

УКАЗВА на страните и техните процесуални представители, че ако изпращат до съда книга, които следва да бъдат разменени до другите участници по делото, които не са заявили, че желаят да получат електронни изявление от съда и не са задължени да получават такива, следва да заплатят предварително такса на брой страници, определена с тарифата по чл.73, ал.3 ГПК, а именно 0,10 лева за всяка страница, а ако фотокопието е повече от 50 страници – за всяка следваща по 0.07 лева, **на основание чл.102з, ал.3 ГПК вр. чл.23 ТДТССГПК.**

ПРЕПИС от разпореждането да се връчи на страните.

ДЕЛОТО да се докладва на съдия – докладчик при постъпване на книга и след изтичане на срок.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____